

Jacobus schiet in de roos !

Jacobus heeft zijn brief geadresseerd aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing waren. Dat waren Christen-Joden en die gemeenten bestonden niet enkel uit geestelijke- maar ook uit vleeselijke christenen.

Er was soms strijd en strijd onder hen en dan moet men denken aan woordenstrijd en bekechten.

Jacobus, de halfbroer van Jezus, de zoon van Jozef en Maria en destijds oudste in de eerste Christengemeente in Jeruzalem, schiet in de roos, als hij in Jacobus 4:1 aan hen schrijft:

Waaruit komen bij u strijden en vechten voort? Is het niet hieruit: uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten?

Dit vers bestaat uit twee vragen. De eerste vraag luidt: Waaruit komt bij u strijden en vechten voort?

Dat is best een rake vraag van Jacobus. Als je weet waar de strijd vandaan komt, kun je het gebied waar de strijd vandaan komt, beter lokaliseren.

Het tweede deel van vers 1 is ook een vraag maar in die vraag zit tegelijk ook het antwoord verborgen:

Is het niet hieruit ??

Jacobus gaat verder met het bepalen van de herkomst en geeft nu een duidelijke richting aan, waar strijd en conflicten uit voortkomen:

Uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten?

Jacobus wil ons laten nadenken; vandaar zijn twee vragen in het eerste vers. Het is alsof Jacobus ons wil zeggen: sta even stil bij mijn twee vragen. Wat denkt u er zelf van ??

En dan het antwoord dat hij naar voren brengt:

"Komen die conflicten en die strijd niet hieruit ?? Uit uw hartstochten in uw leden.

Wij zouden het dus ook zo kunnen zeggen: Komen strijd en conflicten niet allemaal uit de werkingen van ons eigen vlees voort ??

Een ander kan aanleiding geven maar de oorzaak - waardoor de zaak in beweging komt ligt in ons zelf, in ons eigen vlees.

Jacobus had in het begin van zijn brief de locatie van de verzoeking al genoemd:

Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zui-ging en verlokking zijner eigen begeerte. Jacobus 1:14

We kunnen dus nu met Jacobus vaststellen: zo vaak ik verzocht word, komt dit voort uit de zui-ging en verlokking van mijn eigen begeerte.

Maar verzoeking is geen zonde. Daarom zegt het volgende vers 1:15 dan ook:

Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde.

Maar in de gemeente van Jeruzalem, waar Jacobus destijds oudste van was, kwam tussen sommige broeders woordenstrijd en bekvechten voort.

In plaats, dat zij de verzoeking als een vreugdevolle kans beschouwden, vielen zij in de verzoeking en kwam het tot woorden strijd en bekvechten.

Een voorbeeld dat kan helpen:

Als de adel vroeger op paarden op jacht ging, namen ze klapjongens mee, doe op de struiken sloegen met een stok, om het wild te voorschijn te laten komen.

Als dan het wild te voorschijn komt, dan schiet de adel natuurlijk niet op de klapjongens maar op het wild, dat te voorschijn is gekomen door het slaan met stokken op het struikgewas van die klapjongens.

Zo is het ook met het gedrag van de ander. Het gedrag van de an-

der werkt soms op ons als het slaan met een stok op het struikgewas. Het struikgewas is ons vlees, waar de zonde in woont.

Als de zonde in ons vlees begint te werken door het gedrag van de ander, dan is het goed niet op de klapjongens (het gedrag van de ander) te schieten maar op het wild (de zonde in het vlees, dat zich begint te roeren).

De adel kan dankbaar zijn voor het werk van de klapjongens, want zonder hen werd immers het wild niet te voorschijn geroepen!

Tot zover het voorbeeld van de adel die vroeger op jacht ging.

Nu nog iets anders:

Als we naar het weerbericht luisteren, dan weten we dat bij de vorming van een hogedrukgebied boven ons land mooi weer in aantocht is maar vormt zich een lagedrukgebied dan is regen, storm en onweer te verwachten.

Paulus noemt in Romeinen 7:18

"Want ik weet, dat in mij – dat wil zeggen in mijn vlees – geen goed woont."

In ons hart is de liefde Gods uitgestort door de heilige Geest maar anderzijds woont in ons vlees geen goed. Daar worden soms van die lagedrukgebieden gevormd.

Maar nooit hoeft dat lagedrukgebied in ons hart te komen want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd, noemt Galaten 5:24

Als dat lagedrukgebied wel in ons hart komt, dan hebben wij de boze voet gegeven en kan dat gebeuren waar Jacobus over spreekt in 3:5/6

5 Zo is ook de tong een klein lid en voert toch een hoge toon. Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand steekt.

6 Ook de tong is een vuur, zij is de wereld der ongerechtigheid; de tong neemt haar plaats in onder onze leden, als iets, dat het gehele lichaam bezoedelt en

het rad der geboorte in vlam zet, terwijl zij zelf in vlam gezet wordt door de hel.

Omdat wij weten, dat onze oude mens is mee gekruisigd met Christus (Rom. 6:6) en dit een voldongen heilsfeit is, kan het nu voor ons vast staan, dat wij dood zijn voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus.

Dus kunnen wij in de verzoeking dit geloof standpunt innemen: ik ben dood voor de werking van dat lage drukgebied in mijn vlees.

Maar niet alleen dood voor de zonde, maar ook levend voor God.

Dus dan ontsluiten zich daarvoor nieuwe mogelijkheden namelijk dat de tong gebruikt kan worden door de werking van de liefde van de Geest, die in ons hart is uitgestort (Rom. 5:5).

In plaats van in een slecht humeur terecht te komen (het laaggedrukgebied) vormt zich een hogedrukgebied in ons hart en

overwinnen wij het kwade door het goede.

Dat zijn heerlijke en bemoedigende woorden van Paulus die hij noemt in Romeinen 12:21

Die tekst is gemakkelijk om uit het hoofd te leren. Immers, als men het getal 12 omdraait, krijg men het getal 21.

Hier volgt dan de tekst die we uit ons hoofd gaat leren:

Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.
(Rom. 12:21)

Voer geen woordenstrijd, schrijft ook Paulus en dat staat in 2 Tim. 2:14

Blijf dit in herinnering brengen en betuig in de tegenwoordigheid van God, dat men geen woordenstrijd moet voeren, die tot niets nut is, ja, verderf brengt aan wie ernaar horen.

Dat is een vermaning, een aansporing die wij meer dan één keer nodig hebben. Paulus zei

tegen Timotheüs: blijf dit in herinnering brengen ..... *dat men geen woordenstrijd moet voeren.*
Geen is geen.

Woordenstrijd is tot niets nut!
En dat niet alleen; het brengt ook nog verderf met zich mee.
Daar worden anderen niet door gezegend.

Jacobus schiet in de roos!
Ja, het is zelfs zo dat - als wij in verzoeking volharden en geen plaats bieden aan lagedrukgebieden - wij volgens Jak. 1:12

De kroon des levens zullen ontvangen, die Hij beloofd heeft aan wie Hem liefhebben".

De kroon des levens is wel, dat wij ons hebben bekleed met het karakter van de Heere Jezus,

